32001L0024

DIREKTIVA 2001/24/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 4. aprila 2001
o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 47(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega monetarnega inštituta ([3]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([4]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s cilji Pogodbe je treba spodbujati usklajen in uravnotežen razvoj gospodarskih dejavnosti na celotnem območju Skupnosti z odpravljanjem vseh ovir za svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev v Skupnosti.

(2) Hkrati z odpravo teh ovir je treba obravnavati položaj, ki lahko nastane, če kreditna institucija zaide v težave, zlasti kadar ima ta institucija podružnice v drugih državah članicah.

(3) Ta direktiva je del zakonodajnega okvira Skupnosti, ki je bil oblikovan z Direktivo 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in o opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ([5]). Iz tega sledi, da so med delovanjem kreditna institucija in njene podružnice enoten subjekt, ki ga nadzirajo pristojni organi države, v kateri je bilo dano dovoljenje, veljavno v celotni Skupnosti.

(4) Posebno nezaželeno se je odpovedati takšni enovitosti institucije in njenih podružnic, kadar je treba sprejeti reorganizacijske ukrepe ali začeti postopek prenehanja.

(5) S sprejetjem Direktive 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog ([6]), ki je uvedla načelo obveznega članstva kreditnih institucij v jamstvenih sistemih matične države, je postala potreba po vzajemnem priznavanju reorganizacijskih ukrepov in postopkov prenehanja še jasnejša.

(6) Upravni ali sodni organi matične države članice morajo biti edini pristojni za odločanje o reorganizacijskih ukrepih in izvajanje teh ukrepov, predvidenih v pravnih predpisih in praksah, veljavnih v državi članici. Zaradi težavnega usklajevanja pravnih predpisov in praks držav članic morajo te uvesti vzajemno priznavanje ukrepov, ki jih sprejme vsaka država članica za ponovno vzpostavitev sposobnosti preživetja kreditnih institucij, ki jim je dala dovoljenje.

(7) Bistveno je, da se v vseh državah članicah zagotovi veljavnost reorganizacijskih ukrepov, ki jih sprejmejo upravni ali sodni organi v matični državi članici, in ukrepov, ki jih sprejmejo osebe ali telesa, ki jih ti organi imenujejo za izvajanje reorganizacijskih ukrepov, vključno z ukrepi, ki veljajo za možnost začasne ustavitve plačil in izvršilnih ukrepov ali znižanje terjatev ter katerega koli drugega ukrepa, ki bi lahko vplival na veljavne pravice tretjih oseb.

(8) Nekaterih ukrepov, zlasti tistih, ki veljajo bodisi za delovanje notranje strukture kreditnih institucij bodisi za pravice direktorjev ali delničarjev, ni treba vključiti v to direktivo, da bi veljali v državah članicah, če se v skladu s pravili mednarodnega zasebnega prava uporablja pravo matične države članice.

(9) Nekateri ukrepi, zlasti tisti, povezani s stalnim izpolnjevanjem pogojev za dovoljenje, so že predmet vzajemnega priznanja v skladu z Direktivo 2000/12/ES, če ne vplivajo na pravice tretjih oseb, ki so jih le-te imele pred njihovim sprejetjem.

(10) Osebe, udeležene v delovanju notranjih struktur kreditnih ustanov, in tudi direktorji in delničarji teh ustanov, kadar so v tej vlogi, v tej direktivi ne štejejo za tretje osebe.

([1]) UL C 356, 31.12.1985, str. 55 in UL C 36, 8.2.1988, str. 1.
([2]) UL C 263, 20.10.1986, str. 13.
([3]) UL C 332, 30.10.1998, str. 13.
([4]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. marca 1987 (UL C 99, 13.4.1987, str. 211), potrjeno 2. decembra 1993 (UL C 342, 20.12.1993, str. 30), skupno stališče Sveta z dne 17. julija 2000 (UL C 300, 20.10.2000, str. 13) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 16. januarja 2001 (še neobjavljen v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 12. marca 2001.
([5]) UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor jo spreminja Direktiva 2000/28/ES (UL L 275, 27.10.2000, str. 37).
([6]) UL L 135, 31.5.1994, str. 5.

(11) O izvajanju reorganizacijskih ukrepov v državah članicah, kjer imajo podružnice sedeže, je treba uradno obvestiti tretje osebe, kadar taki ukrepi lahko ovirajo uveljavljanje nekaterih njihovih pravic.

(12) Načelo enakega obravnavanja upnikov glede njihovih možnosti ukrepanja zahteva, da upravni organi ali sodišča matične države članice sprejmejo potrebne ukrepe, ki omogočajo upnikom v državi članici gostiteljici, da lahko uveljavljajo svoje pravice do ukrepanja v določenem roku.

(13) Vzpostaviti je treba določeno mero usklajevanja vloge upravnih organov ali sodišč pri reorganizacijskih ukrepih in postopkih prenehanja za podružnice kreditnih institucij, ki imajo sedeže zunaj Skupnosti in so na ozemlju različnih državah članicah.

(14) Če ni reorganizacijskih ukrepov ali če so ti ukrepi neuspešni, morajo kreditne institucije, ki so zašle v težave, prenehati. Za takšne primere je treba sprejeti določbe za vzajemno priznavanje postopkov prenehanja in njihovo veljavnost v Skupnosti.

(15) Pomembna vloga, ki jo imajo pristojni organi matične države članice pred uvedbo postopka prenehanja, se lahko nadaljuje med postopkom prenehanja, da se ti postopki lahko pravilno izvedejo.

(16) Enako obravnavanje upnikov zahteva, da kreditna institucija preneha v skladu z načeli enotnosti in univerzalnosti, kar zahteva izključno pristojnost upravnih ali sodnih organov države članice in priznavanje njihovih odločb, ki morajo imeti v vseh drugih državah članicah brez kakršnih koli formalnosti enak učinek, kakor je z zakonom določeno v matični državi članici, razen če je v tej direktivi določeno drugače.

(17) Izjema v zvezi z učinki reorganizacijskih ukrepov in postopkov prenehanja na nekatere pogodbe in pravice je omejena na te učinke ter ne vključuje drugih vprašanj v zvezi z reorganizacijskimi ukrepi in postopki prenehanja, kakor so vložitev, preverjanje, sprejetje in razvrščanje terjatev v zvezi s temi pogodbami in pravicami ter pravil za razdeljevanje prihodkov od unovčitve sredstev, ki jih ureja pravo matične države članice.

(18) Prostovoljno prenehanje je možno, če je kreditna institucija solventna. Vendar pa se lahko upravni ali sodni organi matične države članice, kjer je to ustrezno, odločijo za reorganizacijski ukrep ali postopek prenehanja tudi po začetem postopku prostovoljnega prenehanja.

(19) Ena od nujnih posledic postopka prenehanja kreditne institucije je odvzem dovoljenja za opravljanje bančne dejavnosti. Vendar pa naj odvzem ne prepreči nadaljevanja določenih dejavnosti institucije, če so za prenehanje potrebne ali primerne. Takšno nadaljevanje dejavnosti pa je v matični državi članici lahko predmet privolitve in nadzora njenih pristojnih organov.

(20) Individualno obveščanje znanih upnikov je prav tako pomembno kakor javno obvestilo, da lahko, kadar je potrebno, prijavijo svoje terjatve ali predložijo pripombe o terjatvah v predpisanem roku. To se opravi brez kakršne koli diskriminacije upnikov s sedežem v državi članici, ki ni matična država članica, zaradi njihovega stalnega prebivališča ali vrste terjatev. Med postopkom prenehanja je treba upnike redno in ustrezno obveščati.

(21) Samo za uporabo te direktive za reorganizacijske ukrepe in postopke prenehanja, ki vključujejo podružnice kreditne institucije na ozemlju Skupnosti s sedežem v tretji državi, veljajo opredelitve „matična država članica“, „pristojni organi“ in „upravni ali sodni organi“ iz države članice, na ozemlju katere je podružnica.

(22) Kadar ima kreditna institucija s sedežem zunaj Skupnosti podružnice v več kakor eni državi članici, se pri uporabi te direktive vsaka podružnica obravnava samostojno. V takšnem primeru si upravni ali sodni organi, pristojni organi ter tudi upravitelji in upravitelji prenehanja prizadevajo uskladiti svoje delovanje.

(23) Čeprav je pomembno upoštevati načelo, da vse proceduralne in materialnopravne učinke reorganizacijskih ukrepov in postopkov prenehanja določa pravo matične države članice, je treba tudi upoštevati, da so ti učinki lahko v nasprotju s pravili, ki se običajno uporabljajo v drugih državah članicah za gospodarske in finančne dejavnosti zadevne kreditne institucije in njenih podružnic. Sklicevanje na pravo druge države članice pomeni v nekaterih primerih nujno priznanje načela, da se uporablja pravo matične države članice.

(24) To priznanje je potrebno zlasti za zaščito zaposlenih, ki imajo s kreditno institucijo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, zagotovitev varnosti transakcij z nekaterimi vrstami premoženja in zaščito integritete urejenih trgov, ki delujejo v skladu s pravom države članice, na katerih se trguje s finančnimi instrumenti.

(25) Transakcije, opravljene v plačilnih in obračunskih sistemih, so urejene v Direktivi 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev [1].

(26) Sprejetje te direktive ne spodbija določb Direktive 98/26/ES, na podlagi katerih postopek nesolventnosti nikakor ne sme vplivati na izvedljivost nalogov, veljavno vnesenih v sistem, ali jamstvo, ki ga daje sistem.

(27) Nekateri reorganizacijski ukrepi ali postopki prenehanja vključujejo imenovanje osebe za njihovo upravljanje. Priznavanje imenovanja in pooblastil v vseh drugih državah članicah je torej bistveni dejavnik pri izvajanju odločb, sprejetih v matični državi članici. Vendar pa je treba določiti meje, v katerih ta oseba lahko izvaja pooblastila zunaj matične države članice.

(28) Upnike, ki so sklenili pogodbe s kreditno institucijo pred sprejetjem reorganizacijskega ukrepa ali uvedbo postopka prenehanja, je treba zavarovati pred določbami, ki veljajo za ničnost, izpodbojnost ali neizvedljivost iz zakonodaje matične države članice, kadar transakcijski upravičenec predloži dokaze, da v zakonodaji, ki se uporablja za to transakcijo, ni pravnega sredstva za izpodbijanje zadevnega akta v tej zadevi.

(29) Tudi po uvedbi postopka prenehanja ali sprejetju reorganizacijskega ukrepa je treba zavarovati zaupanje kupcev — tretjih oseb v vsebini registrov ali računov glede določenega premoženja, vpisanega v te registre ali račune, in z razširitvijo kupcev nepremičnin. Edini način varovanja tega zaupanja je, da je nakup veljaven v skladu z zakonodajo kraja, na ozemlju katerega je nepremičnina, ali države, katere organ vodi register ali račun.

(30) Razen uporabe stečajnega prava ureja učinke reorganizacijskih ukrepov ali postopkov prenehanja na nerešen pravni spor zakonodaja države članice, v kateri pravni spor poteka. Učinke teh ukrepov in postopkov na posamezne izvršilne ukrepe, ki izhajajo iz takšnih pravnih sporov, ureja zakonodaja matične države članice v skladu s splošnim pravilom iz te direktive.

(31) Sprejeti je treba določbo, da upravni ali sodni organi matične države članice takoj uradno obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice o sprejetju kakršnega koli reorganizacijskega ukrepa ali o uvedbi kakršnega koli postopka prenehanja, če je mogoče, pred sprejetjem ukrepa ali uvedbo postopka, sicer pa takoj zatem.

(32) Poklicna skrivnost, opredeljena v členu 30 Direktive 2000/12/ES, je bistvena pri vseh postopkih obveščanja in posvetovanja. Zaradi tega jo morajo spoštovati vsi upravni organi, udeleženi v takih postopkih, medtem ko za sodišča v tej zvezi veljajo nacionalne določbe, ki veljajo za njih –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za kreditne institucije in njihove podružnice, ustanovljene v državi članici, ki ni država njihovega sedeža, kakor opredeljujeta točki (1) in (3) člena 1 Direktive 2000/12/ES, ob upoštevanju pogojev in izjem iz člena 2(3) navedene direktive.

2. Določbe te direktive v zvezi s podružnicami kreditne institucije s sedežem zunaj Skupnosti, se uporabljajo le, kadar so podružnice te kreditne institucije v najmanj dveh državah članicah Skupnosti.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi pomeni:

— „matična država članica“ državo članico izvora v smislu točke (6) člena 1 Direktive 2000/12/ES;

— „država članica gostiteljica“ državo članico gostiteljico v smislu točke (7) člena 1 Direktive 2000/12/ES;

— „podružnica“ podružnico v smislu točke (3) člena 1 Direktive 2000/12/ES;

— „pristojni organi“ pristojne organe v smislu točke (4) člena 1 Direktive 2000/12/ES;

— „upravitelj“ katero koli osebo ali organ, ki jo/ga upravni organi ali sodišča imenujejo za upravljanje reorganizacijskih ukrepov;

— „upravni ali sodni organi“ upravne ali sodne organe držav članic, ki so pristojni za reorganizacijske ukrepe in postopke prenehanja;

— „reorganizacijski ukrepi“ ukrepe, s katerimi naj se ohrani ali ponovno vzpostavi finančni položaj kreditne institucije in ki lahko vplivajo na že veljavne pravice tretjih oseb, vključno z ukrepi, ki vključujejo možnost začasne ustavitve plačil in izvršilnih ukrepov ali znižanje terjatev;

[1] UL L 166, 11.6.1998, str. 45.

— „upravitelj prenehanja“ katero koli osebo ali organ, ki jo/ga imenujejo upravni organi ali sodišča za upravljanje postopkov prenehanja;

— „postopki prenehanja“ vse kolektivne postopke, ki jih uvedejo in spremljajo upravni ali sodni organi države članice, da bi unovčili sredstva, ki jih nadzirajo ti organi, vključno s postopki, ki se zaključijo s poravnavo ali podobnim ukrepom;

— „urejeni trg“ urejeni trg iz točke (13) člena 1 Direktive 93/22/EGS;

— „instrumenti“ vse instrumente iz oddelka B Priloge k Direktivi 93/22/EGS.

NASLOV II

REORGANIZACIJSKI UKREPI

A. ***Kreditne institucije s sedežem v Skupnosti***

Člen 3

Sprejetje reorganizacijskih ukrepov — pravo, ki se uporablja

1. Samo upravni ali sodni organi matične države članice so pooblaščeni za odločanje o izvedbi enega ali več reorganizacijskih ukrepov v kreditni instituciji, vključno s podružnicami, ustanovljenimi v drugih državah članicah.

2. Reorganizacijski ukrepi se uporabljajo v skladu z zakoni, drugimi predpisi in postopki, ki se uporabljajo v matični državi članici, razen če ni v tej direktivi določeno drugače.

Veljajo v celoti v skladu z zakonodajo te države članice na celotnem območju Skupnosti, brez kakršnih koli dodatnih formalnosti, tudi proti tretjim osebam v drugih državah članicah, celo kadar zanje veljavni pravni predpisi države članice gostiteljice ne določajo takšnih ukrepov ali veljajo za njihovo izvajanje pogoji, ki niso izpolnjeni.

Ko reorganizacijski ukrepi postanejo veljavni v državi članici, v kateri so sprejeti, veljajo na celotnem območju Skupnosti.

Člen 4

Obveščanje pristojnih organov države članice gostiteljice

Upravni ali sodni organi matične države članice brez odlašanja, na kakršenkoli razpoložljiv način, obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice o svoji odločbi, da sprejmejo kakršenkoli reorganizacijski ukrep, vključno s praktičnimi učinki, ki jih takšen ukrep lahko ima, če je mogoče, pred njegovim sprejetjem, sicer pa takoj zatem. Informacijo pošljejo pristojni organi matične države članice.

Člen 5

Obveščanje nadzornih organov matične države članice

Kadar upravni ali sodni organi države članice gostiteljice sodijo, da je treba na njihovem ozemlju izvesti enega ali več reorganizacijskih ukrepov, o tem obvestijo pristojne organe matične države članice. Informacije pošljejo pristojni organi države članice gostiteljice.

Člen 6

Objava

1. Upravni ali sodni organi matične države članice, upravitelj ali katera koli oseba s takšnim pooblastilom v matični državi članici objavi izvleček odločbe v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* in dveh nacionalnih časopisih vsake države članice gostiteljice, kadar izvajanje reorganizacijskih ukrepov, sprejetih na podlagi člena 3(1) in (2), lahko vpliva na pravice tretjih oseb v državi članici gostiteljici in kadar se je v matični državi članici mogoče pritožiti zoper odločbo, ki odreja tak ukrep, zlasti da se tako pravočasno omogoči uveljavljanje pravice do pritožbe.

2. Izvleček odločbe iz odstavka 1 se kar najhitreje in po najprimernejši poti pošlje Uradu za uradne publikacije Evropskih skupnosti ter dvema nacionalnima časopisoma v vsaki državi članici gostiteljici.

3. Urad za uradne publikacije Evropskih skupnosti objavi izvleček najpozneje dvanajst dni po tem, ko je bil poslan.

4. V izvlečku odločbe, ki se objavi, je v uradnem jeziku ali v uradnih jezikih zadevnih držav članic opredeljen zlasti namen in pravna podlaga sprejete odločbe, roki za vložitev pritožb, jasno izražena navedba časa, ko potečejo roki, ter popoln naslov organov ali sodišč, ki so pristojni za obravnavanje pritožbe.

5. Reorganizacijski ukrepi se uporabljajo ne glede na ukrepe iz odstavkov 1 do 3 in v celoti veljajo zoper upnike, razen če upravni organi ali sodišča matične države članice ali zakonodaja te države, ki ureja take ukrepe, ne določajo drugače.

Člen 7

Dolžnost obveščanja znanih upnikov in pravica do prijave terjatev

1. Kadar zakonodaja matične države članice za priznanje prijave terjatve zahteva ali predvideva, da se o ukrepih obvezno obvestijo upniki, ki imajo stalno prebivališče, običajno prebivališče ali sedež v tej državi, upravni ali sodni organi matične države članice

ali upravitelj v skladu s postopki iz členov 14 in 17(1) obvestijo tudi znane upnike s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v drugih državah članicah.

2. Kadar zakonodaja matične države članice določa, da imajo upniki s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v tej državi pravico prijaviti terjatve ali predložiti pripombe glede svojih terjatev, imajo tudi upniki s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v drugi državi članici to pravico v skladu s postopki iz členov 16 in 17(2).

B. *Kreditne institucije s sedežem zunaj Skupnosti*

Člen 8

Podružnice kreditnih institucij iz tretjih držav

1. Upravni ali sodni organi v državi članici gostiteljici podružnice kreditne institucije, ki ima sedež zunaj Skupnosti, takoj, na kakršenkoli razpoložljiv način, obvestijo pristojne organe drugih držav članic gostiteljic, v katerih je institucija ustanovila podružnice, vključene v seznam iz člena 11 Direktive 2000/12/ES in vsako leto objavljene v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, o svoji odločbi, da sprejmejo kakršenkoli reorganizacijski ukrep, vključno s praktičnimi učinki, ki jih takšen ukrep lahko ima, če je mogoče, pred njenim sprejetjem, sicer pa takoj zatem. Informacijo pošljejo pristojni organi države članice gostiteljice, katere upravni ali sodni organi so odločili o izvajanju ukrepa.

2. Upravni ali sodni organi iz odstavka 1 si prizadevajo uskladiti svoje delovanje.

NASLOV III

POSTOPKI PRENEHANJA

A. *Kreditne institucije s sedežem v Skupnosti*

Člen 9

Uvedba postopka prenehanja — obveščanje drugih pristojnih organov

1. Samo tisti upravni ali sodni organi matične države članice, ki so pristojni za prenehanje, so pristojni tudi za to da odločajo o uvedbi postopka prenehanja v kreditni instituciji, vključno s podružnicami, ustanovljenimi v drugih državah članicah.

Odločba o uvedbi postopka prenehanja, ki jo sprejmejo upravni ali sodni organi matične države članice, se prizna, brez dodatnih formalnosti, na ozemlju vseh drugih držav članic in je tam veljaven, ko postane veljaven v državi članici, v kateri je postopek uveden.

2. Upravni ali sodni organi matične države članice o svoji odločbi, da uvedejo postopek prenehanja, vključno s praktičnimi učinki, ki jih lahko ima, takoj, na kakršenkoli razpoložljiv način, obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice, če je mogoče, pred njegovo uvedbo, sicer pa takoj zatem. Informacijo pošljejo pristojni organi matične države članice.

Člen 10

Pravo, ki se uporablja

1. Kreditna institucija preneha v skladu z zakoni, drugimi predpisi in postopki, ki se uporabljajo v matični državi članici, če v tej direktivi ni določeno drugače.

2. Zakonodaja matične države članice določa zlasti:

(a) blago, ki je predmet upravljanja in obravnavanja blaga, ki ga kreditna institucija pridobi po uvedbi postopka prenehanja;

(b) pooblastila kreditne institucije in upravitelja prenehanja;

(c) pogoje, pod katerimi se lahko dosežejo poboti;

(d) učinke postopkov prenehanja na tekoče pogodbe, ki jih je sklenila kreditna institucija;

(e) učinke postopkov prenehanja na postopke, ki jih sprožijo posamezni upniki, razen na nerešene pravne spore, kakor določa člen 32;

(f) prijave terjatev proti kreditni instituciji in obravnavanje terjatev, nastalih po uvedbi postopkov prenehanja;

(g) pravila, ki urejajo prijavo, preskus in upravičenost terjatev;

(h) pravila, ki urejajo delitev prihodka od unovčenih sredstev, razvrščanje terjatev in pravice upnikov, ki se jim po uvedbi postopkov prenehanja na temelju stvarne pravice ali pobota delno poravnajo obveznosti;

(i) pogoje za končanje in učinke postopkov prenehanja, zlasti s poravnavo;

(j) pravice upnikov po končanem postopku prenehanja;

(k) kdo nosi stroške in izdatke postopka prenehanja;

(l) pravila, ki veljajo za ničnost, izpodbojnost ali neizvršljivost pravnih dejanj, škodljivih za vse upnike.

Člen 11

Posvetovanje s pristojnimi organi pred prostovoljnim prenehanjem

1. Preden statutarni organi kreditne institucije sprejmejo kakršno koli odločbo glede prostovoljnega prenehanja, se na najprimernejši način posvetujejo s pristojnimi organi matične države članice.

2. Prostovoljno prenehanje kreditne institucije ne preprečuje sprejetja reorganizacijskega ukrepa ali uvedbe postopka prenehanja.

Člen 12

Odvzem dovoljenja kreditni instituciji

1. Kadar je proti kreditni instituciji uveden postopek prenehanja brez reorganizacijskih ukrepov ali po neuspelih reorganizacijskih ukrepih, se kreditni instituciji odvzame dovoljenje v skladu zlasti s postopkom iz člena 22(9) Direktive 2000/12/ES.

2. Odvzem dovoljenja iz odstavka 1 ne preprečuje osebi ali osebam, ki jim je poverjeno prenehanje, opravljati nekaterih dejavnosti kreditne institucije, če so te potrebne ali primerne za prenehanje.

Matična država članica lahko določi, da se take dejavnosti lahko opravljajo v soglasju s pristojnimi organi te države članice in pod njihovim nadzorom.

Člen 13

Objava

Upravitelj prenehanja ali katerikoli upravni ali sodni organ objavi odločbo o uvedbi postopkov prenehanja z objavo izvlečka odločbe o prenehanju v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* in vsaj dveh nacionalnih časopisih v vsaki državi članici gostiteljici.

Člen 14

Obveščanje znanih upnikov

1. Kadar se uvede postopek prenehanja, upravni ali sodni organi matične države članice ali upravitelji prenehanja zaradi priznanja terjatev takoj individualno obvestijo znane upnike s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v drugih državah članicah, razen če zakonodaja matične države članice ne zahteva prijave terjatve.

2. Takšna informacija v obliki poslanega obvestila zlasti vsebuje roke, kazni, ki so določene za njihovo prekoračitev, organ ali oblast, pooblaščeno za sprejetje prijav terjatev ali pripomb o terjatvah in na druge predpisane ukrepe. V takem obvestilu se navede tudi, ali morajo upniki, katerih terjatve so prednostne ali stvarno zavarovane, svoje terjatve prijaviti.

Člen 15

Izpolnjevanje obveznosti

Kadar je obveznost izpolnjena v korist kreditne institucije, ki ni pravna oseba in ki je predmet postopka prenehanja, uvedenega v drugi državi članici, izpolnjena pa bi morala biti v korist upravitelja prenehanja v tem postopku, se šteje, da je oseba izpolnila obveznost, če ni vedela za uvedbo postopka prenehanja. Kadar je takšna obveznost izpolnjena pred objavo iz člena 13, se domneva, da oseba, ki je izpolnila obveznost, ni vedela za uvedbo postopka prenehanja, če ni dokaza o nasprotnem; kadar je obveznost izpolnjena po objavi iz člena 13, se domneva, da je oseba, ki je izpolnila obveznost, vedela za uvedbo postopka prenehanja, če ni dokaza o nasprotnem.

Člen 16

Pravica do prijave terjatev

1. Vsak upnik s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v državi članici, ki ni matična država članica, vključno z organi z javnimi pooblastili držav članic, ima pravico prijaviti terjatve ali predložiti pisne pripombe o terjatvah.

2. Terjatve vseh upnikov s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v državi članici, ki ni matična država članica, se obravnavajo enako in razvrščajo tako kakor terjatve enakovredne narave, ki jih lahko prijavijo upniki s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v matični državi članici.

3. Razen v primerih, kadar zakonodaja matične države članice omogoča predložitev pripomb o terjatvah, pošlje upnik kopije dodatne dokumentacije, če obstaja, in navede vrsto terjatve, dan nastanka in njen znesek in tudi, ali uveljavlja prednostno terjatev, stvarno jamstvo ali lastninski pridržek glede terjatve, ter katero premoženje pokriva njegovo jamstvo.

Člen 17

Jeziki

1. Obvestila iz členov 13 in 14 so v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov matične države članice. V ta namen se uporablja obrazec, na katerem je v vseh uradnih jezikih Evropske unije naslov „Vabilo za prijavo terjatve. Roki, ki jih je treba spoštovati“ ali, kadar zakonodaja matične države članice določa predložitev pripomb o terjatvah, naslov „Vabilo za predložitev pripomb o terjatvah. Roki, ki jih je treba spoštovati“.

2. Vsak upnik s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v državi članici, ki ni matična država članica, lahko prijavi terjatev ali predloži pripombe o terjatvah v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov te druge države članice. V tem primeru pa mora biti prijava njegove terjatve ali predložitev pripomb o terjatvi, naslovljena „Prijava terjatve“ ali „Predložitev pripomb o terjatvi“ v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov matične države članice. Poleg tega se od upnika lahko zahteva, da predloži prevod prijave terjatve ali pripomb o terjatvi, v ta jezik.

Člen 18

Redno obveščanje upnikov

Upravitelji prenehanja redno in na primeren način obveščajo upnike, zlasti o napredovanju postopka prenehanja.

B. ***Kreditne institucije s sedežem zunaj Skupnosti***

Člen 19

Podružnice kreditnih institucij iz tretjih držav

1. Upravni ali sodni organi v državi članici gostiteljici podružnice kreditne institucije s sedežem zunaj Skupnosti takoj, na kakršenkoli razpoložljiv način, obvestijo pristojne organe drugih držav članic gostiteljic, v katerih je institucija ustanovila podružnice iz seznama iz člena 11 Direktive 2000/12/ES in vsako leto objavljene v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, o svoji odločbi, da uvedejo postopek prenehanja, vključno s praktičnimi učinki, ki jih tak postopek lahko ima, če je mogoče, pred njegovo uvedbo, sicer pa takoj zatem. Obvestilo pošljejo pristojni organi prve navedene države članice gostiteljice.

2. Upravni ali sodni organi, ki se odločijo uvesti postopek za prenehanje podružnice kreditne institucije s sedežem zunaj Skupnosti, obvestijo pristojne organe drugih držav članic gostiteljic, da je uveden postopek prenehanja in dovoljenje odvzeto.

Obvestilo pošljejo pristojni organi države članice gostiteljice, ki so sprejeli odločbo o uvedbi postopka.

3. Upravni ali sodni organi iz odstavka 1 si prizadevajo uskladiti svoje delovanje.

Vsi upravitelji prenehanja si prav tako prizadevajo uskladiti svoje delovanje.

NASLOV IV

SKUPNE DOLOČBE ZA REORGANIZACIJSKE UKREPE IN POSTOPKE PRENEHANJA

Člen 20

Učinki na nekatere pogodbe in pravice

Učinke reorganizacijskega ukrepa ali uvedbe postopka prenehanja na:

(a) pogodbe o zaposlitvi in delovna razmerja ureja edino zakonodaja države članice, ki se uporablja za pogodbe o zaposlitvi;

(b) pogodbo, ki daje pravico do uporabe ali pridobitve nepremičnine, ureja edino zakonodaja države članice, na ozemlju katere je nepremičnina. Ta zakonodaja določa, ali je lastnina premična ali nepremična;

(c) pravice glede nepremičnine, ladje ali zrakoplova, ki jih je treba registrirati v javnem registru, ureja edino zakonodaja države članice, ki vodi register.

Člen 21

Stvarne pravice tretjih oseb

1. Sprejetje reorganizacijskih ukrepov ali uvedba postopkov prenehanja ne vpliva na stvarne pravice upnikov ali tretjih oseb v zvezi z materialnimi ali nematerialnimi sredstvi, premičninami ali nepremičninami — posebnimi sredstvi in tudi pobiranjem nedoločenih sredstev v celoti, ki se od časa do časa spreminja — ki pripadajo kreditni instituciji s sedežem na ozemlju druge države članice v času sprejetja teh ukrepov ali začetka teh postopkov.

2. Pravice iz odstavka 1 pomenijo zlasti:

(a) pravico razpolaganja s sredstvi ali pravico dati jih na razpolago in pravico, da se z izkupičkom ali dohodkom od teh sredstev pridobi zadoščenje, zlasti na temelju zastavne pravice ali hipoteke;

(b) izključno pravico do izplačila terjatve, zlasti pravico, ki je zajamčena z zastavno pravico v zvezi s terjatvijo ali odstopom terjatve z jamstvom;

(c) pravico zahtevati sredstva in/ali pravico zahtevati povrnitev v prejšnje stanje od vsakogar, ki sredstva poseduje ali uporablja proti volji upravičenca;

(d) stvarno pravico užitka.

3. Pravica, ki je vpisana v javni register in je izvedljiva zoper tretje osebe, na podlagi katere se lahko pridobi stvarna pravica v smislu odstavka 1, se šteje za stvarno pravico.

4. Odstavek 1 ne izključuje ničnostne ali izpodbojne tožbe ali tožbe zaradi neizvršljivosti iz člena 10(2)(l).

Člen 22

Pridržek lastninske pravice

1. Sprejetje reorganizacijskih ukrepov ali uvedba postopkov prenehanja za kreditno institucijo, ki kupi sredstva, ne vpliva na pravice prodajalca, ki temeljijo na pridržku lastninske pravice, kadar so sredstva v času sprejetja takih ukrepov ali uvedbe takih postopkov na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri so bili navedeni ukrepi sprejeti ali navedeni postopki uvedeni.

2. Sprejetje reorganizacijskih ukrepov ali uvedba postopkov prenehanja za kreditno institucijo, ki proda sredstva, po njihovi dobavi ni podlaga za preklic ali zaključek prodaje in kupcu ne preprečuje pridobitve lastnine, kadar so prodana sredstva v času sprejetja takih ukrepov ali uvedbe takih postopkov na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri so bili takšni ukrepi sprejeti ali takšni postopki uvedeni.

3. Odstavka 1 in 2 ne izključujeta ničnostne ali izpodbojne tožbe ali tožbe zaradi neizvršljivosti iz člena 10(2)(l).

Člen 23

Pobot

1. Sprejetje reorganizacijskih ukrepov ali uvedba postopkov prenehanja ne vpliva na pravico upnikov, da zahtevajo pobot svojih terjatev s terjatvami kreditne institucije, kadar takšen pobot omogoča zakonodaja, ki se uporablja za terjatev kreditne institucije.

2. Odstavek 1 ne izključuje ničnostne ali izpodbojne tožbe ali tožbe zaradi neizvršljivosti iz člena 10(2)(l).

Člen 24

Pravo kraja, kjer nepremičnina leži

Izvrševanje lastninskih pravic na podlagi instrumentov ali drugih pravic na podlagi teh instrumentov, katerih obstoj ali prenos predpostavlja njihov vpis v register, račun ali centraliziran depozitarni sistem, ki ga država članica vodi ali na ozemlju katere je, ureja zakonodaja države članice, ki vodi ali na ozemlju katere je register, račun ali centraliziran depozitarni sistem, kjer so te pravice vpisane.

Člen 25

Sporazumi o poravnavanju neto saldov

Sporazume o poravnavanje neto saldov ureja le obligacijsko pravo, ki ureja takšne sporazume.

Člen 26

Začasni nakup

Brez poseganja v člen 24 začasni nakup ureja le obligacijsko pravo, ki ureja takšne sporazume.

Člen 27

Urejeni trgi

Brez poseganja v člen 24 transakcije, izvedene na urejenem trgu, ureja le obligacijsko pravo, ki ureja take transakcije.

Člen 28

Dokazilo o imenovanju upravitelja prenehanja

1. Imenovanje upravitelja ali upravitelja prenehanja se dokaže z overjenim izvodom originalne odločbe, s katero je imenovan, ali kakršnim koli drugim potrdilom, ki ga izdajo upravni ali sodni organi matične države članice.

Lahko se zahteva prevod v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov države članice, na ozemlju katere želi upravitelj ali upravitelj prenehanja delati. Ne zahteva se pravna ureditev ali druga podobna formalnost.

2. Upravitelji ali upravitelji prenehanja smejo na ozemlju vseh držav članic izvajati vsa pooblastila, ki jih smejo izvajati na ozemlju matične države članice. Lahko tudi imenujejo osebe za pomoč, in kjer je to primerno, za zastopanje v času reorganizacijskih ukrepov ali postopkov prenehanja, zlasti v državah članicah gostiteljicah in predvsem pri premagovanju kakršnih koli težav upnikov v državi članici gostiteljici.

3. Upravitelj ali upravitelj prenehanja pri izvajanju pooblastil ravna v skladu z zakonodajo držav članic, na ozemlju katerih želi delovati, zlasti v zvezi s postopki unovčitve sredstev in obveščanja zaposlenih. Ta pooblastila ne smejo vključevati uporabo sile ali pravice odločanja v pravnih postopkih ali sporih.

Člen 29

Vpis v javni register

1. Upravitelj, upravitelj prenehanja ali katerikoli upravni ali sodni organ matične države članice lahko zahteva vpis reorganizacijskega ukrepa ali uvedbe postopka prenehanja v zemljiško knjigo, trgovinski register ali kakršenkoli drug javni register, voden v drugih državah članicah.

Država članica pa lahko predpiše obvezni vpis. V tem primeru mora oseba ali organ iz prejšnjega pododstavka sprejeti vse ukrepe za zagotovitev takega vpisa.

2. Stroški vpisa se štejejo kot stroški in izdatki postopka.

Člen 30

Škodljiva pravna dejanja

1. Člen 10 se ne uporablja glede pravil o ničnosti, izpodbojnosti ali neizvršljivosti pravnih dejanj, škodljivih za vse upnike, kadar njihov upravičenec dokaže,:

— da je dejanje, škodljivo za vse upnike, predmet zakonodaje države članice, ki ni matična država članica, in

— da ta zakonodaja v danem primeru ne omogoča izpodbijanja tega dejanja.

2. Člen 3(2) se ne uporablja v primerih iz odstavka 1 tega člena, kadar reorganizacijski ukrep, ki ga sprejme sodni organ, določa pravila glede ničnosti, izpodbojnosti ali neizvršljivosti pravnih dejanj, škodljivih za vse upnike, ki so bila opravljena pred uvedbo ukrepa.

Člen 31

Zaščita tretjih oseb

Kadar kreditna institucija z aktom, sklenjenim po sprejetju reorganizacijskih ukrepov ali uvedbi postopka prenehanja, razpolaga za nadomestilo z:

— nepremičnino,

— ladjo ali zrakoplovom, ki jo/ga je treba vpisati v javni register, ali

— instrumenti ali pravicami na podlagi teh instrumentov, katerih obstoj ali prenos predpostavlja vpis v register, račun ali centraliziran depozitarni sistem, ki se vodi v državi članici ali je na njenem ozemlju,

veljavnost takšnega akta ureja zakonodaja države članice, na ozemlju katere se nahaja nepremičnina ali po pooblastilu katere se vodi register, račun ali depozitarni sistem.

Člen 32

Pravde v teku

Učinke reorganizacijskih ukrepov ali postopkov prenehanja na pravde v teku v zvezi s premoženjem ali pravico, ki je bila odvzeta kreditni instituciji, ureja edino zakonodaja države članice, v kateri je pravda v teku.

Člen 33

Poklicna skrivnost

Vse osebe, ki v postopkih obveščanja ali posvetovanja iz členov 4, 5, 8, 9, 11 in 19 sprejemajo ali objavljajo informacije, so zavezane k varovanju poklicne skrivnosti v skladu s pravili in pogoji iz člena 30 Direktive 2000/12/ES, razen sodišč, za katera se uporabljajo veljavne nacionalne določbe.

NASLOV V

KONČNE DOLOČBE

Člen 34

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 5. maja 2004. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Nacionalne določbe, sprejete za uporabo te direktive, se uporabljajo le za reorganizacijske ukrepe in postopke prenehanja, sprejete ali uvedene po dnevu iz prvega pododstavka. Ukrepe ali postopke, sprejete ali uvedene pred tem dnem, še naprej ureja zakonodaja, ki se je za njih uporabljala ob sprejetju ali uvedbi.

2. Ko države članice sprejmejo te predpise, se morajo sklicevati na to direktivo ali pa se nanjo sklicujejo ob uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejete za področje, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 35

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan njene objave.

Člen 36

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourgu, 4. aprila 2001

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednica	*Predsednik*
N. FONTAINE	B. ROSENGREN